

**[Oluf Johansen.]**

sine oplysninger ud, da der kun fandtes venstreblade i de pågældende egne, står i et mærkeligt forhold til det, der ville være naturligt, nemlig at man bør lade en sådan sag tilgå offentligheden gennem en objektiv oplysning, når det drejer sig om noget, man ønsker at få ud fra en offentlig institution. Men dernæst står den også i et mærkeligt forhold til det ærede medlems udtalelse om, at han modtog forespørgsler fra hele landet. Der findes jo dog egne her i landet, hvor venstrebladene ikke er helt enerådende.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme.*

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 427).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

**Nielsen-Man:** Jeg skal tillade mig at foreslå lovforslaget henvist til behandling i et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

**Anden næstformand (Korsgaard):** Jeg skal udsætte mødet i 5 minutter, idet handelsministeren ikke har kunnet være tilstede på nuværende tidspunkt. Mødet genoptages kl. 16<sup>45</sup>.

Mødet udsat kl. 16<sup>40</sup>.

Mødet genoptaget kl. 16<sup>45</sup>.

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændringer i og forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 190 af 15. maj 1950.*

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 409).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop):** Hermed har jeg den ære overfor det høje landsting at anbefale forslag til lov om ændringer i og forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 190 af 15. maj 1950, således som lovforslaget er vedtaget i det andet høje ting.

Den gældende lov udløber 1. april 1951, og da det under de foreliggende forhold vil være påkrævet, at loven fortsat holdes i kraft, foreslås den forlænget indtil udgangen af marts måned 1952. Bortset fra de ændringer, der følger af boligministeriets sammenlægning med indenrigsministeriet, foreslås visse ændringer i lovens §§ 4 og 5. Jeg skal i det følgende kort redegøre for baggrunden for disse ændringsforslag.

Under den nuværende økonomiske situation må det anses for iimeligt, at udgifterne ved direktoratet for vareforsyning fuldtud dækkes ved de i lovens § 4 omhandlede ekspeditionsgebyrer for udstedelsen af indførselsbevillinger. For at opnå dækning af omkostningerne foreslås det hidtidige ekspeditionsgebyr på 2,5 pro mille derfor forhøjet til 3 pro mille, og det fastsatte mindstegebyr på 1 kr. foreslås forhøjet til 2 kr.

Direktoratets indtægter af ekspeditionsgebyrer for indførselsbevillinger har i de første 8 måneder af indeværende finansår andraget 5,7 mill. kr., medens direktoratets udgifter i samme tidsrum beløber sig til 6,2 mill. kr. Med den foreslåede forhøjelse af ekspeditionsgebyrerne skulle der kunne påregnes fremover at være skabt fuld dækning for direktoratets udgifter.

Ved forlængelsen af vareforsyningsloven i maj 1950 udgik af lovens § 5 den bemyndigelse til at træffe midlertidige foranstaltninger med henblik på fremme eller regulering af vareproduktionen, som i henhold til